

РЕШЕНИЕ

№ 7761

гр. София, 16.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.11.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Йорданова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **8077** по описа за **2022** година докладвано от съдия Маргарита Йорданова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на заместник-кмета на Столична община срещу Решение № 2514/06.07.2022 г. по НАХД № 1129/2022 г. на СРС, НО, 108 състав. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление № СО-Т-С-21-10-105/09.06.2021 г., издадено от заместник-кмета на СО, с което на С. П. А. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 300 лв., на основание чл. 36, ал. 1 и чл. 35, ал. 3 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община /Наредбата/, за нарушение на чл. 23 от Наредбата.

В касационната жалба се твърди, че решението на СРС е незаконосъобразно. Според касатора, наказаното лице е търговец по смисъла на Наредбата, поради което посоченото в НП нарушение е извършено именно от него и правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност. Моли се решението на СРС да бъде отменено, като бъде потвърдено издаденото НП.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът по касация - С. П. А. –в съдебно заседание не се представлява. Чрез процесуалния си представител в представен отговор по касационната жалба и представена молба оспорва касационната жалба и моли решението на СРС да бъде

оставено в сила. Претендира разноски.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XXVII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ДОПУСТИМА за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че на 27.02.2021 г. била извършена проверка на лица, извършващи търговска дейност на територията на Ю. парк в [населено място], район „Т.“.

На същата дата, около 16:10 часа, било установено, че С. П. А. извършвала търговия на открито в парка до входа от към [улица], като предлагала за продажба варена и печена царевица, печени кестени, чипс, минерална вода и детски играчки от съоръжения за търговия на открито. За осъществяване на търговската дейност жалбоподателката заемала около 3 кв.м. от парковата алея, която била публична общинска собственост. А. не представила разрешение за ползване на мястото, издадено от кмета на район „Т.“.

Проверяващите не извършили контролна покупка и не изискали касова бележка, за да установят от чие име се извършва търговската дейност. Към момента на проверката С. П. А. била служител в юридическото лице „Спасия Инвест“ ЕООД, на длъжност „продавач-консултант“, която длъжност заемала от 01.09.2020 г. до 19.04.2021 г.

Срещу С. П. А. бил съставен АУАН № 21-10-105 от 27.02.2021 г.

След запознаване с преписката от заместник—кмета на Столична община било издадено процесното Наказателно постановление № СО-Т-С-21-10-105/09.06.2021 г. за нарушение на чл. 23 от Наредбата.

За да отмени процесното НП, Районният съд е приел, че А. е служител на „Спасия Инвест“ ЕООД, поради което няма как да знае дали юридическото лице, което е неин работодател, притежава разрешение за търговия на открито. Приел е също, че съответното разрешение следва да се издаде на дружеството, а не на неговия служител.

Така постановеното решение е правилно по следните съображения:

Настоящият касационен състав намира, че оспореното решение на СРС е валидно и допустимо. Районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствата.

Съгласно чл. 23 от Наредбата, търговия на открито се извършва въз основа на разрешение за ползване на място (по образец), издадено от кмета на района, на територията на който ще се извършва дейността.

За да бъде налице нарушение на цитираната разпоредба, следва да бъде установено по безспорен начин, че от провереното лице е осъществена търговия на открито. В чл. 19 от Наредбата се съдържа легална дефиниция за „търговия на открито“ и според нея това е търговия на дребно върху терени общинска собственост - паркове, тротоари,

площади, улични платна и други. Понятието „търговия на открито” е дефинирано чрез понятието „търговия на дребно”, като по този начин не се разкрива пълно и конкретно съдържание на понятието „търговия на открито“. С оглед правилото на чл. 46 от Закона за нормативните актове, разпоредбата на нормативния акт следва да се приложи според точния ѝ смисъл, а тълкуването ѝ да отговаря на смисъла, който най-много отговаря на други разпоредби, на целта на тълкувания акт и на основните начала на правото на Република България.

В нормата на чл. 1 от Търговския закон са описани следните сделки, които следва по занятие да са извършвани от физическо или юридическо лице, за да се приеме същото за търговец: 1. покупка на стоки или други вещи с цел да ги препродаде в първоначален, преработен или обработен вид; 2. продажба на стоки от собствено производство; 3. покупка на ценни книги с цел да ги продаде; 4. търговско представителство и посредничество; 5. комисионни, спедиционни и превозни сделки; 6. застрахователни сделки; 7. банкови и валутни сделки; 8. менителници, записи на заповед и чекове; 9. складови сделки; 10. лицензионни сделки; 11. стоков контрол; 12. сделки с интелектуална собственост; 13. хотелиерски, туристически, рекламни, информационни, програмни, импресарски или други услуги; 14. покупка, строеж или обзавеждане на недвижими имоти с цел продажба; 15. лизинг.

В Речника на българския език търговията е дефинирана като дейност, свързана с покупка и продажба на стоки. В правната доктрина търговията се определя като обмяна на стоки или услуги от търговец към купувач в замяна на платежно средство, като парични единици. Обикновено под търговия се разбира размяна на стоки или услуги, осъществявана между две или повече лица.

Вижда се от цитираните легални и доктринални дефиниции, че за да се приеме наличие на извършена търговия, следва да е налице конкретна сделка по покупко-продажба на стоки. В НП не е описана нито извършена от контролните органи покупка, нито пък такава, която да е наблюдавана от тях, не са вписани продажни цени на артикулите.

Касационният състав приема, че не е доказано по безспорен начин посоченото в НП нарушение, поради което НП е незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, съобразно представения по делото списък на разноските, както и договор за правна защита и съдействие, в размер на 500 лв., представляваща заплатено адвокатско възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, XXVII касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение№ 2514/06.07.2022 г. по НАХД № 1129/2022 г. на СРС, НО, 108 състав.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на С. П. А. с ЕГН [ЕГН], с адрес:гр. Б., [улица], ет. 1, сумата от 500 лв. /петстотин/, представляваща адвокатско възнаграждение за процесуално представителство пред касационната инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.